

om, ikke ere saa store, at der er Grund til derfor at lave en hel ny Institution. Det drejer sig her kun om 65,000 Kr., og naar disse skulle fordeles til de forskellige Provinser, vil det kun blive omtrent 10,000 Kr. til hver Provins. Naar man nu i Forvejen i disse Provinser har et Udvalg paa 5 Medlemmer, som fordeler andre Bevillinger af lignende Art, synes det mig, der ikke er Grund til at lave dette Udvalg til at uddele disse omtrent 10,000 Kr. Vi tro, at der heller ikke er nogen Risiko forbunden med at lade denne Uddeling overgaa til disse Provinsudvalg, som vi anse for lige saa kompetente til denne Uddeling som til den, de i Forvejen have.

Nu vil man vel sige — det blev sagt i Udvalget, og det vil den højtærede Minister vel ogsaa sige her —, at han vil have Kontrol med disse Bevillinger. Men til Dato har der ingen Kontrol været med de Bevillinger, som ere blevne uddelte af de samvirkende Landboforeninger. Kontrollen skal nu bestaa i, at Ministeren skal udvælge Formanden. Men Mindretallet kan ikke forstaa, at det alt bestaaende Provinsudvalg ikke skulde være betryggende nok for Ministeren med Hensyn til Uddeling af disse Beløb. Vi mene tillige, at naar Provinsudvalget, som har lignende Ting at uddele, er samlet, vil det ogsaa let kunne uddele dette. Et nyt Udvalg vil blive baade mere kostbart og mere tidsspildende.

Man kunde maaske tænke, at dette Arbejde maa dog være særlig vanskeligt, siden der skal et nyt Udvalg dertil, og der skal Kontrol til. Men dette Arbejde er ingenlunde vanskeligt. Disse Ansøgninger blive indgivne paa dertil indrettede Skemaer, og paa disse Skemaer skulle dels Sogneraadene, dels Landbo- og Husmandsforeningerne og maaske ogsaa andre give deres anbefalinger. Det Udvalg, som skal uddele disse Bevillinger, kender selvfølgelig ikke Ansøgerne. Det maa stole paa de Vidnesbyrd, som ledsage disse, og hidtil har der ikke meldt sig stort flere Ansøgere, end der er Bevilling til. Men lad nu være, at dette Antal stadig er stigende. Saa mener jeg, at hvis der skal udskydes nogen, kan det Udvalg, som alt er nedsat, lige saa godt som det Udvalg, der her foreslaas, udskyde de rette vedkommende. Mindretallet forstaaer derfor slet ikke, at den højtærede Minister og Flertallet ville have dette ny Udvalg nedsat. Vi forstaa ikke, hvorfor det Udvalg, som en Gang er nedsat og er i Virksomhed, ikke skulde kunne uddele disse omtrent 10,000 Kr.,

som det ny Udvalg efter Forslaget skal uddele.

Af disse Grunde anbefaler jeg saavel Forslaget under Nr. 2 som under Nr. 4 til det høje Tings Velvillie.

Dinesen: Da jeg i det hele og store er enig med Udvalgets Flertal, har jeg kun nogle enkelte Bemærkninger at gøre.

Det hedder i Lovforslagets § 3: Til Understøttelse af ubemidlede Deltagere — Mænd og Kvinder — i vandrende Landbrugskursus og Husholdningskursus kan der anvendes indtil 15,000 Kr. aarlig. Her ønsker jeg at bemærke, at jeg kender nok den Udvikling, som er foregaaet, og hvorledes disse Landbrugskursus og Husholdningskursus her i Landet ere komne til at virke. Til Spørgsmaalet om Husholdningskursus har jeg intet at bemærke. Men derimod er, hvad Landbrugskursus angaar, Forholdet jo dette, at det særlig er en enkelt Mand, som har taget Initiativet til dem, nemlig Landbrugslærer Tuxen, som nu er bleven ansat ved Landbrugsskolen paa Næsgaard, og at der derfor kan være nogen Udsigt til, at disse Kursus ikke blive Genstand for en saa umiddelbar Fortsættelse. Der er derimod en anden Udvikling, som er begyndt under lignende stærkt interesserede Mænds Ledelse, og det er Afholdelsen af sammenhængende Foredragsrækker, som gaa i en bestemt Retning, f. Eks. Foredrag om Planteavl, hvor vedkommende Foredragsholder kommer et vist Antal Gange og samler et vist, større eller mindre Antal Tilhørere, som følge disse Foredrag i det Antal, hvorom Aftale nu en Gang er truffen. Her ønsker jeg at vide saavel den ærede Ministers som den ærede Ordførers Mening om, hvorvidt disse sammenhængende Foredragsrækker kunne komme ind under Opfattelsen af „Vandrende Landbrugskursus“ og altsaa kunne nyde en noget tilsvarende Understøttelse som den, der er tiltænkt de vandrende Landbrugskursus. Jeg ser nemlig ikke rettere end, at dette er en Virksomhed af saa ren og bestemt begrænset faglig Natur, at den maa kunne være Genstand for den samme Interesse som den, man skænker dem, der særlig betegnes som Landbrugskursus. Jeg har fulgt denne Udvikling paa meget nært Hold ved mit mangeaarige Forhold til Landbrugsskolen i Lyngby, og jeg kender hele den Udvikling, der her er foregaaet. Nu er der opstaaet nogen Tviv om, hvorvidt denne Virksomhed, der